

[J. S. Foget.]

langt fra betryggende, lige det modsatte. En saadan Sammensætning af Appelretten kan vi ikke under nogen Omstændighed være med til. Det, vi ved første Behandling lagde særlig Vægt paa, var, at den politiske Indflydelse skulde reduceres, men med denne Ændring forøges den i Stedet for.

Medens vi saaledes slutter os til Princippet om en Appelret for Genoptagelse af Straffesager og ogsaa nok kunde gaa med til den foreslaaede Sammensætning af denne, maa vi bestemt modsætte os Appelretten over for Dommerne med den nuværende Sammensætning.

Den under Nr. 5 foreslaaede Ændring finder vi er en Forringelse af den oprindelige Affattelse, og ligeledes Punkterne 6, 7 og 8, og vi kan derfor ikke give dem Tilslutning. Men Ændringerne under Nr. 9 og 10 har vi intet imod; de indfører efter vor Opfattelse en yderligere Sikkerhed for en retfærdig Behandling af en eventuelt uskyldig domfældt, og den megen Tale om „Kværulantret“ i saa Henseende finder jeg er i høj Grad malplaceret.

Oprindeligt har vi sympatiseret med Tanken om en Dommeransvarlighedslov, lige saavel som vi har fremsat Forslag om en Ministeransvarlighedslov, men under den Form, der her er foreslaaet, vil Justitsministeren efter vor Mening faa afgørende Indflydelse paa Domstolenes Sammensætning og dermed paa disses Afgørelser, og derfor maa vi gaa imod den. Vi har set Udviklingen i Rusland, og vi er betænkelige ved at indføre noget i Retning af det samme System her.

Oluf Pedersen: Ved denne Sags første Behandling fremsatte jeg Ønske om en Deling af Appelretten, saadan som det nu er sket, om, at Dommerne maatte blive udnævnt paa Aaremaal, et Ønske, der ogsaa er opfyldt, og om, at der ikke blev Adgang til Genudnævnelse, hvilket ogsaa er sket, om Lægmands Medvirkning, et Ønske, der ogsaa er opfyldt, om, at der skulde være Adgang til Appel til Højesteret, ogsaa et Ønske, der er opfyldt, og om en vis Begrænsning af Sagsanlæg — ogsaa et Ønske, der er opfyldt.

Det fremgaar heraf, at alle de Ønsker, som Retsforbundet har fremsat, helt eller delvis er opfyldt, og jeg kan anbefale alle de stillede Ændringsforslag, selv om jeg dog finder, at Ændringsforslaget under Nr. 8 ikke er helt godt, idet jeg ønskede og stadig væk ønsker, at der altid burde være Adgang til Appel, men dette Ønske kan jeg maaske

endnu faa opfyldt eller ogsaa faa en saglig Begrundelse for, hvorfor det ikke kan ske.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har under denne Sags Behandling været inde paa, at den Udnævnelse, som der her er Tale om, virkelig er noget, som man ikke kan overlade til Ministeren, for saa vil der jo blive taget politiske Hensyn. Hvis man gaar ud fra den Tankegang, kan man jo heller ikke overlade til Regeringen at udnævne Dommere, saa kan man vel overlade hertil heller ikke overlade til Regeringen at udnævne Embedsmænd. Jeg maa mene, at det virkelig er Forhold, som man med Rette overlader til Justitsministeren — overlader til Justitsministeren med det Ansvar, som Ministeren jo altid har over for Rigsdagen med Hensyn til Udnævnelser, med Hensyn til hele sin Administration. Jeg synes, at den Tankegang, at Ministeren altid lavede det saa daarligt som muligt, altid tog politiske Hensyn, burde man kunne holde sig borte fra, og jeg kan heller ikke se, at den højtærede Justitsminister i sin Administration hidtil har foretaget noget, som kan give nogen som helst Baggrund for disse Paastande om, at der tages politiske Hensyn.

Jeg maa sige, at jeg anser Lovforslaget med de nævnte Ændringer for at være et godt Lovforslag. At Ændringerne er Forbedringer, siger jo ogsaa Venstre og de Konservative. Jeg noterer med særlig Tilfredshed, at man tilsyneladende har opgivet Talen om det grundlovsstridige, delvis, antagelig som Følge af de Forbedringer, som er gennemført i Lovforslaget.

I en Tid, hvor den højtærede Justitsminister er ude for Angreb, skal det siges, at jeg mener, at vi her for en Gangs Skyld har en demokratisk Minister, der tør tage Hensyn til det saglige, uden at det er Led i en politisk Handel. Den højtærede Justitsminister skal naturligvis ikke have en almindelig Tillidserklæring fra mig, gældende for Fremtiden, men da alt er relativt, tør jeg nok sige, at bedre Minister har vi ikke i Øjeblikket. Dette bekræftes jo af de Angreb, der fremsættes i „National-Socialisten“. Jeg synes næsten, at det maa være en Tilfredsstillelse for den højtærede Justitsminister at være ude for den Slags Angreb. Vi fik for et Par Dage siden tilsendt en Artikel til dette Blad, en Artikel, som endnu ikke havde staaet der, men som man fandt var saa god, at den burde fremsendes til Rigsdagens Medlemmer, inden den fremkom i selve Bladet. Slutbemærkningen i den er saadan, at alle Rigsdagens Medlemmer ved, at Artiklen ikke er sandfærdig. Det hedder